

til at ligge i den Side af Bygningen, hvor de nu er skitserede. Men naar det er Forholdet, maa ærede Medlemmer ogsaa kunne se, at det er ganske umuligt at beregne, hvad denne Ombygning vil koste. Man siger, at Regeringen vil være nødt til at komme og forlange Bevilling af Lovgivningsmagten, hvis de angivne Beløb skal overskrides betydeligt, og det er rigtigt; men det forekommer mig, det er noget for sent, naar man først er begyndt at bygge Huset om og har ofret de 350,000 Kr., som vedtages i dette Lovforslag. Saa er vi nemlig bundne til at blive ved. Jeg tror, det havde været bedre og mere værdigt for Folketinget, om man havde faaet Lov at gennemarbejde dette Lovforslag baade med Hensyn til Bygningen og med Hensyn til Adgangen til Haverne. Skal man kun bevilge de 350,000 Kr., her er Tale om, saadan ud i det blaa uden at vide, om det overhovedet er den Sum, der passer, synes jeg, det havde været mere naturligt, om man havde vedtaget en Lov, der simpelthen sagde, at Regeringen bemyndiges til at ombygge Garnisonssygehuset i Rigensgade og lade det koste, hvad det vilde. Saa havde man kunnet forstaa det. Men her bilder man Folk noget ind ved at fastslaa en Sum paa 350,000 Kr.; thi alle maa dog mene, at det er Forudsætningen, at disse 350,000 Kr. skal kunne slaa saa nogenlunde til; men det tror jeg ikke bliver Tilfældet, og derfor kan jeg ikke gaa med til det.

Forsvarsministeren (*Klaus Berntsen*):

Jeg bringer min Tak til det ærede Udvalg, fordi det saa hurtigt har behandlet den foreliggende Sag, og jeg takker Udvalgets store Flertal, fordi det indstiller Lovforslaget til uforandret Vedtagelse i den Skikkelse, hvori det nu foreligger. Da Tiden er saa langt fremrykket, vil jeg nødig optage Tiden med et længere Foredrag. Jeg vil i det væsentlige indskrænke mig til at henholde mig dels til den ærede Ordførers (Carl Hansen) Motivering og dels til alle de gode Argumenter, der er førte i Marken baade af dem, der gerne stemmer for Lovforslaget, og af dem, der stemmer for det, uagtet de har nogle Betæneligheder. Der er jo enkelte Mennesker, der ikke har let ved at tage en Beslutning, uden at de skal ytre deres Betæneligheder; det har de nu faaet Lejlighed til, og det under jeg dem gerne. Hovedsagen for mig er, at de stemmer for Lovforslaget, og det skal glæde mig, om dette Lovforslag nu endelig kan blive vedtaget, og

vi kan faa begyndt paa for Alvor og i Gerning at forbedre Sygehusforholdene for Hærens og Marinens Soldater her i København i Stedet for al den megen Tale og alle de mange Forhandlinger, der har været ført om denne Sag nu i en Række af Aar og senest her i Rigsdagen i de to sidste Aar.

Jeg skal tage under velvillig Overvejelse alle de Henstillinger, der er gjorte af det ærede Udvalgsflertal, baade med Hensyn til Udvidelse af Grønnegaarden ved det nye Hospital for Marinen paa Søkvæsthusets Grund og med Hensyn til Pladsen ved Rigensgades Hospital. Det kan ikke komme paa een Gang, men efterhaanden som Forholdene udvikler sig, og efterhaanden som der bliver Embedsboliger ledige ude ved Søkvæsthuset, skal det være mig magtpaaliggende at tilrettelægge Sagen saaledes, at der kan blive en tilstrækkelig og fornøden Grønnegaard til de syge. Med Hensyn til Spørgsmaalet om at lade Overlægen bo, omend ikke paa Hospitalet, saa dog saa nær derved som muligt, skal ogsaa det blive taget under velvillig Overvejelse.

Der er fra flere Sider blevet gjort den Paastand gældende, at Hærens og Flaadens syge absolut burde være under eet Tag, thi det vilde i høj Grad forbedre Forholdet imellem Flaadens og Hærens Læger og imellem Flaaden og Hæren i det hele taget. Det er en noget vidtredt Fantasi, der der løber af med enkelte ærede Medlemmer. Det er en Betragtning, som jeg ikke deler, fordi det jo, for saa vidt angaar det gode kollegiale Forhold, er temmelig ligegyldigt, enten vi har to Hospitaler eller eet Hospital. Jeg gør opmærksom paa, at saaledes som Forholdene nu er, er de to Værn vel sammen under eet Tag i Rigensgade, men hver har sine egne Servicer, uden at den ene indblander sig i den andens Forhold.

Et æret Medlem har paastaaet, at Administrationen vilde blive dyrere, naar vi har to Hospitaler, end naar vi kun har eet. Jeg vil dertil sige, at Fordyrelsen af Administrationen for Marinesygehusets Vedkommende vil ikke blive synderlig stor, idet det er Meningen, at Administrationen skal foregaa fra Marineministeriets Kontorer uden nogen synderlig forøget Udgift til Ansættelse af nye Bestillingsmænd i vedkommende Kontorer.

Fra første Færd har det jo ikke været min Plan at gaa til de her foreslaaede Foranstaltninger. Min oprindelige Plan gik ud paa for en Kapital, der stod til